

Antonio Onnis professzor

A Magyar Nőgyógyász Onkológusok Társaságának tiszteletbeli tagja

2009 augusztusában kaptuk a szomorú hírt, hogy Antonio Onnis professzor elhagyott bennünket. A hír akkor is megrázó, ha a halál megváltásként jött. Onnis professzor évek óta szenvedett feltartóztathatatlan betegségben, folyamatosan elveszítve emberi kapcsolatát a külvilággal. Testi sorvadását a tudati is kísérte, s így talán nem fogta fel valós helyzetét. Jólle-

het, emberi mérce szerint már évek óta nincs velünk, halálhíre mégis megdöbbentő. Már semmit nem kérdezhettünk többé tőle, pedig olyan sok mindent szerettünk volna.

Halála visszhangot váltott ki világszerte, méltató levelek százai érkeztek feleségéhez, de még hozzám is. Szakmánk kiemelkedő egyéniségét, a huszadik század egyik karizmatikus nőgyógyászát veszítettük el. Ő volt az európai nőgyógyászati onkológia elindítója és óvója közel négy évtizeden keresztül. Nevéhez kapcsolódik a *European Journal of Gynaecological Oncology* és az *European Society of Gynaecological Oncology* megalapítása. A társaságnak több mint egy évtizedig elnöke volt, a folyóirat főszerkesztőjeként pedig húsz évnél is tovább dolgozott. Számos más szakmai lapot is alapított, sok más tudományos társaság vezetőségében is részt vett, könyvek, tudományos írások sokasága őrzi nevét.

Onnis professzor szardíniainak vallotta magát, Szardínián született és nőtt fel. Hazájára rém büszke volt. A szardíniai ember ősi becsületét és természetszeretét hordozta magában. Óvta a természetet, nem volt megvehető és mindig segített, ha kellett. Később Páduában élt, de sok időt töltött Kanadában, Montrealban, és kanadai állampolgár is lett. Részletes önéletrajzát a Nőgyógyászati Onkológiában éveken ezelőtt közöltük, amikor a Magyar Nőgyógyász Onkológusok Társasága első tiszteletbeli tagjává választottuk.

Az „ősi” páduai egyetem Szülészeti és Nőgyógyászati Klinikájának igazgatójaként tanított és dolgozott. A páduai egyetem Európa harmadik legrégebbi egyeteme, a salemoi és montpellierier egyetem után alapították 1222-ben. Falai közt nem kisebb személyiségek tanítottak, mint Galileo Galilei, Andreas Vesalius, William Harvey, Fabricius ab Aquapendente és így tovább, valamint Gabriollo Fallopio, hogy a szakmánkat is említsük (röla nevezték el a méhkürtöt – Fallop-kürt, Fallopián tube). Itt tartot-

ták az első tetemeken bemutatott bonctani előadásokat titokban. A boncasztal alatti pataokban szállították a tetemeket csónakon, és ha ellenőrt láttak a strázsák, az előadást megszakítva a hullát a várakozó csónakba engedték vissza. Az ősi egyetem a művészetek terén is jeleskedett, a tudományt és művészetet ötvözte. Onnis professzor ennek az egyetemnek légkörét szívta magába és azonosult is vele. Több tudományág egyszemélyi tudora volt, a művészetértése tudományos tevékenységét is áthatotta. Nem hagyta magát a pénz világtól megrontani, eszméit többet értek neki.

Mindig hitt az egységes Európában, Kelet-Európa nemzeteit beleéléssel figyelte, az onnan jötteket különleges érzékenységgel karolta fel. Megkülönböztetett figyelmet szentelt ezen elzárt országokból küldött tudományos közleményeknek, s adta közre folyóiratában. Elsősorban európai mércében gondolkodott, a nemzetközi távlatokat csak másodsorban tartotta fontosnak.

Antonio Onnis (jobb oldalt) és az Európai Nőgyógyászati Onkológiai Társaság néhány későbbi elnöke (balról Jan Bonte, Tiziano Maggino, Bösze Péter, André Gorins) a Drount étterem különtermében. Ebben a teremben ítélik oda és adják át a legnagyobb francia irodalmi díjat, a Goncourt-díjat.

Remek társasági ember volt, több nyelvet beszélt és a bort is kedvelte. Baráti köre fémjelezte az európai nőgyógyászati onkológiát, mindaddig, amíg az Európai Nőgyógyászati Onkológiai Társaság nem alakult át a tudomány égisze alatti „üzleti vállalkozássá” Beller professzor elnöksége alatt. Ezzel valamiféle nagy hagyomány szűnt meg, az európai gondolkodásból nemzetközi lett. A változást Onnis professzor nehezen, de a tőle megszokott bölcsességgel viselte, s azért sem panaszkodott, hogy később már nem is hívták. Szerencsére a nőgyógyász onkológusok társadalma túllépett az európai társaságon, s Onnis professzor változatlanul folytathatta munkáját, mindaddig, míg

betegsége meg nem állította. A szörnyű bajban annyi öröme maradt, hogy felesége, Marai Marchetti professzor asszony és barátai rendületlenül folytatták megkezdett tevékenységét. Láthatta, hogy a magokat nemhiába vetette el.

Szerencsés embernek tartom magam, hogy együtt dolgozhatunk, és hogy sok időt tölthettem vele, de így is nagyon keveset. Kedves Antonio, orvosok, betegek sokasága gondol hálával Rád. Az Isten áldjon.

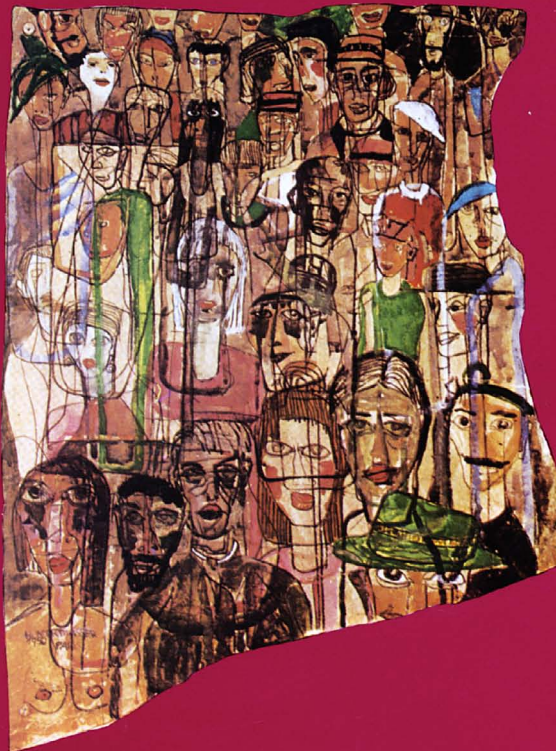
Volume XXVIII
Number 6, 2007

ISSN: 0392-2936

EJGO

European Journal of Gynaecological Oncology

www.irog.net

Edited by
A. ONNIS

I.R.O.G. CANADA Inc.

Onnis professzor által alapított European Journal of Gynaecological Oncology, amely megvetette a nőgyógyászati onkológia alapjait Európában